

enten den, vi her have foreslaaet Thinget at følge, nemlig at disse Penge bevilges for denne Gang, eller at flyde Sagen ud til en endelig Forhandling, naar det hele Byggeforetagende var afsluttet. Denne sidste Bei kunde jeg paa ingen Maade tilraade at følge, idet jeg nemlig deri maatte se en Anvisning for den ærede Minister til at komme her til Folkethinget med en endelig Regningsopgjørelse; jeg vil paa ingen Maade være med til at give nogen Anvisning i den Retning, da jeg maa haabe, at dette maa være den endelige Regningsopgjørelse i saa Henseende. Der er imidlertid en tredje Bei, som kunde følges, og som rimeligvis vilde være den, der maatte følges, hvis denne Bevilling forkastedes; thi da den ærede Minister har udtalt, at Ordningen allerede i det Væsentlige er truffen, vilde Afgjørelsen af dette Spørgsmaal i saa Tilfælde blive en Statsrevisions-sag. I Forbindelse hermed vil Spørgsmaalet om Theatrets Reserverfonds Stilling og om Ministerens Stilling dertil overhovedet blive afgjort, og jeg skjønner da ikke rettere, end at det er heldigere at følge en Bei, hvorved vi kunne opnaa at enhver Tvivl om Ministerens Stilling til Reserverfonden fjernes, samt hvorved det med Samtykke fra alle Sider, slaes fast, at der ikke for Fremtiden kan anvendes noget af Theatrets Reserverfond uden forudgaaende Bevilling. Jeg be-
trakter altsaa paa en Maade Bevillingen af de 38,500 Rbd. som en Kjøbsum for en Erkjendelse fra alle Sider af, at Theatrets Reserverfond her-
efter ikke kan benyttes uden forudgaaende Bevilling. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Til Theaterbygningen!)
Ja, til Theaterbygningen.

Winther: Jeg blev før lidt angreben af det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (Sørgensen) i Anledning af min Stilling til Bevillingen til Theatret. Jeg sagde ved 2den Behandling, at dersom den høitærede Minister ikke gik ind paa det Forslag, som den Gang var stillet, vilde jeg til 3die Behandling stille et Forslag om at bespære en Del af Tilskuddet, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister nu har indbefømt Thingets Billie, og det vilde da have været i høi Grad urigtigt, om jeg var kommen med et saadant Forslag. Jeg maa dernæst gjøre opmærksom paa, at vi, som ikke ville give den urimelige Sum til Theatret, efter min Mening have gjort en langt større Erobring ved det Forslag, den høitærede Minister har stillet, end vi vilde have gjort ved at negte Tilskuddet af de 50,000 Rbd., thi Ministeren mente jo, at han kunde raade over denne Kapital uden at spørge Thinget derom, medens han derimod nu gaar ind paa ikke at kunne det. Derfor er dette en overordentlig fordelagtig Handel. Jeg tør ikke tro, at Ministeren har taget noget Hensyn til mit Løfte om at ville stille et saadant Forslag, thi jeg

har jo ikke nogen Indskyldelse; men jeg har dog tænkt mig, at han ikke gjerne vilde have dette Spørgsmaal paa Tapetet igjen, og at han saaledes dog maasse har villet slaa to Fluer med eet Smæk, idet han nemlig haade har indbefømt Flexallet og er bleven fri for de Forhandlinger, som mit Endringsforslag vilde have foranlediget. Det er altsaa en Selsølg, at jeg i Forbindelse med Udvalgets øvrige Medlemmer har tiltraadt dette Forslag, med Hensyn til hvilket vi ikke have viist Svaghed, men overordentlig Styrke. Dette vil jeg sige til det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (Sørgensen). — Med Hensyn til Forslaget angaaende Bidraget til Universitetet, vil jeg blot sige, at man ikke kan negte, at Ministeren her har indbefømt Thinget, men han maa dog ogsaa erindre, at det, som fra vor Side ligger bag ved denne Sag, er, at vi ikke ville have, at disse Fonds, f. Ex. Kommunitetets Fonds skulde være opspiste — som man pleier at kalde det her — forinden Thinget gennem en parlamentarisk Kommission fik Leilighed til at overveie, om man ikke kan faae Pengene anvendte efter den oprindelige Hensigt, skjøndt naturligvis paa en tidssvarende Maade. Dette medfører, at vi ikke ville gaa ind paa at lade disse Summer gaa over til Universitetet. Jeg anerkjender meget den ærede Ministers Indbefømmen, men dette kan alligevel ikke bevæge mig til at stemme for hans Forslag. Hvad der gjør det saa vanskeligt for mig at gaa ind paa at vise nogen særlig Gunst overfor Universitetet, er den Holdning, som de offentlige Statslærere indtage overfor vor Forfatning. Dette har en vis Betydning for mig, og det stemmer mig paa ingen Maade gunstig overfor Universitetet. — Der er endnu et Forslag, som jeg har været med til at stille, nemlig Underendringsforlaget under Nr. 26 a, angaaende Seminarie-lærerne. Det er ganske vist, at disse Mænd have villet tilvinge sig Noget, hvortil de troede at have Ret. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) sagde før, at det var menneskeligt, at de troede, at Løfterne i deres Kaldsbreve havde Noget at betyde, og det er ganske vist; der er jo ogsaa mange andre Ombedsmænd, som have prøvet paa at faae deres Anskuelser gjort gjældende ved Hjælp af Domstolene. Jeg holdt imidlertid ikke saa meget af, at de vare gaaede denne Bei, og jeg var derfor i Begyndelsen utilbøjelig til at gaa ind paa dette Forslag, men da jeg eftersaa de Lønninger, de Vedkommende have, og derved erfarede, at nogle af disse kun udgjøre imellem 6 a 700 Rbd., samt da jeg veed, at det paa Grund af den Overfyldning af fremmede Personer, som findes Sted paa de Steder, hvor de bo, f. Ex. paa et saadant lille Sted som Tellinge, er temmelig dyrt at leve der, skjøndt det ikke er Kjøbstæder, fandt jeg dog, det kunde være rimeligt at give dem et Tilskud af Billighedshensyn. Det forekommer